

Marfag for Toldudvalget eller for Folketinget til at opgive sit principielle Standpunkt eller fravige det eller modificere det. Det forekommer mig, at det er en nødvendig Basis for enhver Forhandling, at naar der skal fra den ene Side gøres Indrømmelser med Hensyn til Principper, til Grundprincipper, maa man fra den anden Side, i det mindste være villig til Forhandling, men denne Villighed have vi ikke set.

Naar jeg nu skal udtale mig om det foreliggende Forslag, saa tror jeg, at man maa prise det i Principet, da det har været Regeringen og Højre og Landstinget ethvert Aaastud til at sige, at man ikke fra Folketingets Side ønskede nogen Forhandling om Toldlagen, eller at man stillede sig paa et saadant Standpunkt, at enhver Forhandling maatte anses fra Regeringens Standpunkt for umulig. Dette kan da siges at være opnaaet ved Indbringelsen af dette Forslag og ved den Udtalelse, som er fremkommen fra den ærede Forslagsstiller. Jeg hørte jo ogsaa fra den højtærede Minister, at han accepterede denne Grundtanke, men jeg skal ikke opholde mig ved de Udtryk, hvormed den højtærede Minister accepterede den. De Antydninger, som deri laa, ville kunne blive Genstand for nærmere Drøftelse, naar vi kommer til den i et Udvalg. Men det kan dog ikke være undgaaet nogens Opmærksomhed, at samtidig med, at den højtærede Minister accepterede den Indrømmelse, som der laa til Forhandling i det Forslag, som indbringes, samtidig dermed undveg den højtærede Minister atter ved denne Lejlighed enhver Forhandling om det foreliggende Forslag. Den ærede Minister afgav en kort koncis Erklæring, meget smuk i sin Form og i visse Henseender ret lovende i sit Indhold, men en Forhandling om den Sag, der foreligger, indlød den ærede Minister sig ikke paa, og vi have efter den Tid ikke endnu fra Regeringens Side hørt et Ord, som tyder paa, at Regeringen vil deltage i den Forhandling, der nu føres her paa tredje Dag med saa stor Iver, og hvor der findes saa mange Spørgsmaal, der maa ligge Regeringen lige saa meget paa Hjerte som os, og som den ærede Minister lige saa vel som vi maa have sin Mening og Anskuelse om; men Regeringen har holdt sin Mening tilbage og unddraget sig Forhandling derom. Nu vel!

Jeg antager, at deri ligger en Tilkenbegivelse fra den ærede Ministers Side af, at han betragter dette Lovforslag som ikke egnet til at blive Grundlag for en Lov som saadan, uden at han dermed vil udtale sig om, hvilken Plads de i Lovforslaget indeholdte Tanker kunne faa i det Forslag til en almindelig Toldreform, som han agter at indbringe i Landstinget. Med andre Ord: Den ærede Minister forbeholder sig Forhandling derom — saaledes opfatter jeg den ærede Minister — indtil en saadan kan finde Sted om det af ham indbragte Lovforslag. Jeg ser ikke med nogen Misfornøjelse paa den Udtalelse fra den ærede Minister, at han haaber, at der kan ske en Sammensmeltning af det almindelige Toldreformforslag og det her foreliggende Forslag efter en Drøftelse af Regeringsforslaget. Tværtimod mit Ønske falder i saa Henseende sammen med den ærede Regerings; jeg ønsker ogsaa at denne Sag ikke maa blive taget for sig alene, men at den maa blive behandlet i Forbindelse med den øvrige Toldreform. Jeg tror ikke, at det er urigtigt at drage denne Sag ene frem, at drage disse to store Momenter om Sukkeret og Allet ud af den øvrige Toldreform, thi jeg kan ikke se rettere end, at dersom dette Lovforslag skulde blive vedtaget af Folketinget og tiltraadt af Landstinget og altsaa blive til Lov, vil i Virkeligheden en Toldreform være studt ud i en uoverskuelig Fremtid. Det er min fulde Overbevisning, at det vil blive Tilfældet, og det kan ikke være de Herrers Ønske og Mening, som forsvare denne Lov, at det skal ske. At den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke kan ønske det, har han udtrykkelig vedkendt sig; han har tværtimod vedkendt sig, at han haaber, at denne Lov skal blive en Løstestang for den almindelige Toldreform. Ganske sikkert: En Sag kan blive en Løstestang paa forstellig Maade, en Sag kan blive Løstestang til at hjælpe frem, men den kan ogsaa blive en Løstestang til at gaa i Vandet, og dette sidste vil efter min Mening meget let blive Tilfældet, dersom denne Sag drives saa stærkt frem, at Folketinget ensidig behandler og tager Beslutning om den og derpaa sender den til Landstinget. Lad os en Gang se, hvad der saa vil ske. Saa kan Landstinget gøre et af to. Enten kan det vedtage den, tiltræde dens Prin-